

Handicappet på festival: - Jeg er faldet over bardunerne

Roskilde - 04. juli 2019 kl. 04:12

Af Britt Nielsen

Kontakt redaktionen: sndk@sn.dk

Roskilde Festival er blandt andet tætte menneskemængder, teltlejr, madkøer, og så er festivalen spredt over et stort område. Det kan være en udfordring for alle, men hvordan er det så, når man er handicappet?

Ved siden af skaterparken på Darupvej ligger Handicamp. Her er der tirsdag eftermiddag inviteret til boblefest. Der er både de bobler, som fås på flaske, og sæbebobler, som kommer ud af en lille maskine og svæver op mod himlen. Ikke alle af de 155 tilmeldte personer til Handicamp er kommet endnu. Men dem, som er kommet, fester og hygger sig med deres hjælpere og venner.

Nogle handicappede kommer kun en dag, andre kommer to-tre dage, hvorefter de tager hjem for at hvile sig en dags tid, og så kommer de tilbage til festivalen. Og så er der dem, der er her alle dage. Handicamp ligner egentlig en almindelig teltlejr, men gangene mellem teltene er lidt bredere. En del af teltene er også store, så de kan fungere med eksempelvis en kørestol. I udkanten står nogle få campingvogne, og der er også nogle af campens medlemmer, som sover i deres handicapbusser.

Kim Sørensen fra Odense er på Roskilde Festival for første gang. Han er svagtseende, men kan se lys.

- Jeg har gerne villet det i mange år, men jeg har været usikker. Kan jeg finde tilbage? Falder jeg over bardunerne? Og jeg er faldet over barduner, siger Kim Sørensen med et smil.

Han blev mandag vist rundt på festivalen. Her fik han blandt prøvet den famøse trappe mellem øst og vest.

- Der er folk, der vrimler rundt. Der er noget lys, men også mange mennesker. Der er nogle udfordringer der, fortæller Kim Sørensen, som har sin stok fremme.

Han håber, at det er signal til, at han ikke ser så godt. Generelt oplever Kim Sørensen, at festivalgæsterne er søde og rare.

Kim Sørensen glæder sig til at høre Bob Dylan.

- Nu kan jeg ikke huske, hvem som aflyste, men jeg skal høre Wu-tang Clan. Dem er jeg vokset op med. Robyn ser jeg også frem til, fortæller Kim Sørensen, som er usikker på, om han kan finde hjem i mørket efter aftenkoncerterne.

Kim Sørensen har sine egne udfordringer og er ikke bleg for at udfordre denne artikels journalist. Dansk Blindesamfunds Ungdom har lavet en tilgængelighedsprøve. Her får man bind for øjnene, og så skal man gå 8-10 meter. Der er hegn til begge sider, men forhindringer

undervejs. Fire genstande er bundet fast i hegnet, og dem skal man finde. Man får en blindestok, og det er ikke så svært, når man som seende har set banen på forhånd. Men det giver et lille billede af, hvordan blinde og svagtseende har det, når de bevæger sig rundt.

Kim Sørensen (til venstre) fra Odense og Jesper Mathiesen fra Aarhus er med i Dansk Blindesamfunds Ungdom. Selv om de er svagtseende, har de kastet sig over festivallivet. Kim Sørensen er på festival for første gang, mens Jesper Mathiesen er af sted for tredje gang.
Foto: Jens Wollesen

Handicamp ligner næsten resten af teltlejren, men der er bredere gange mellem teltene, og de fleste telte er store. Så fungerer de nemlig fint med en kørestol. Tirsdag var der boblefest. Foto: Jens Wollesen

Artiklens journalist blev overtalt til at prøve en tilgængelighedsprøve. Det gik fint, men det var en beskyttet bane, noget andet er en hel festivalplads. Festivallivet har sine udfordringer, når man eksempelvis ikke ser så godt. Foto: Jens Wollesen

Foto: Jens Wollesen SJ-MEDIER

Humøret er højt i Handicamp. Foto: Jens Wollesen

Artiklens journalist blev overtalt til at prøve en tilgængelighedsprøve. Det gik fint, men det var en beskyttet bane, noget andet er en hel festivalplads. Festivallivet har sine udfordringer, når man eksempelvis ikke ser så godt. Foto: Jens Wollesen